

SUCIU, IOAN

n. 14 decembrie 1862, Starovă, jud. Arad
d. 12 martie 1939, Chișinău-Criș, jud. Arad

Școala o urmează la Arad, unde a fost coleg la Liceul din localitate cu Vasile Goldiș. Nu se va înscrie imediat la facultate, fiind nevoit să lucreze ca secretar în cancelaria avocatului Mircea Stănescu.

Urmează Facultatea de Drept și Științe politice a Universității „Ferencz József” din Budapesta (1883-1887). În anii studenției a fost și președinte al Societății de lectură a studenților români „Petru Maior”. Și desfășoară stagiatura de practicant în biroul avocatului Nicolae Oncuși M. V. Stănescu. În martie 1888 obține titlul de doctor. Din anul 1889 și până în 1912 activează ca avocat în Arad, apoi ca notar în Ineu.

Se implică în activitatea politică în comitatul Arad, devenind după 1895 unul dintre liderii locali. Acesta susține ideea trecerii PNR la activism, devenind membru al conducerii formațiunii politice românești după Conferința națională din ianuarie 1905. În legislatura 1906-1910 este ales în circumscripția Ineu deputat în Parlamentul de la Budapesta. Din anul 1912 și mută cancelaria avocațială la Ineu, unde activează până în 2 decembrie 1918, dată la care devine incompatibil prin funcția primită în Consiliul Dirigent.

În anii războiului este atent supravegheat de autorități, iar după intrarea României în război va fi internat în lagărul de la Sopron (1916-1917). Întors la Arad reintră în activitatea politică, fiind desemnat să facă parte din Consiliul Național Român Central. Este membru al comisiei CNRC desemnată pentru tratativele cu delegația Consiliului Național Maghiar, condusă de ministrul Jászi Oszkár.

Românii din Ineu îl împuternicesc să-i reprezinte la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. Va fi însărcinat de către CNRC să coordoneze activităților de pregătire și organizare a evenimentelor din 1 decembrie. Este ales în Marele Sfat Național și în Consiliul Dirigent, în cadrul căruia i se încredințează Resortul Organizării și pregătirii Constituantei. Va demisiona în noiembrie 1919 din această funcție, fiind numit prim-președinte al *Consiliului suprem pentru aplicarea legii agrare în Transilvania*. Începând cu 8 aprilie 1920 este numit președinte al *Comisiei de unificare* cu sediul la Cluj.

În februarie 1919 a mai primit și sarcina de organizare a apărării zonei de demarcație pe linia Munților Apuseni. În această calitate s-a ocupat de recrutarea românilor din Corpul de voluntari „Horia”, viitorul Regiment 86 Infanterie, ce va participa la campania împotriva Ungariei.

În alegerile din noiembrie 1919 obține mandatul de deputat în cercul electoral Ineu, în Parlamentul României Mari.

Obține un mandat de senator din partea Partidului Național Țărănesc în timpul guvernării acestei formațiuni politice.

Se implică în activitatea Ligii revizioniste, fiind ales președinte de onoare al Filialei Arad (decembrie 1933).

În septembrie 1920 și deschide birou de avocat în Cluj, pentru ca în februarie 1921 să fie numit (alături de Vasile Popp) avocat al statului, cu sediul în același oraș.

Este ales decan al Baroului de avocați din Cluj în anul 1924, funcție deținută până în 1929. Din anul 1930 (30 aprilie) se va muta la Chișineu-Criș unde și deschide birou notarial.

Va fi unul dintre fondatorii publicațiilor *Hotarul* și *Piatră de hotar*, care au promovat acțiunile și principiile mișcării antirevizioniste din România.

Printre numeroasele înalte distincții amintim decorarea sa cu *Ordinul Ferdinand I*, în grad de Mare Ofițer.